

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.955 van 24 oktober 2011
in de zaak A. 200.888/X-14.834.**

In zake : Carlos van CROMBRUGGHE van LEERNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marc D’Hoore en Gregory Vermaercke
kantoor houdend te 8200 BRUGGE
Dirk Martensstraat 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 GENT
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de c.v.b.a. dienstverlenende vereniging VENECO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sylvie Kempinaire
kantoor houdend te 9051 SINT-DENIJS-WESTREM
Putkapelstraat 105
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 juni 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 13 april 2011 van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, waarbij aan de c.v.b.a. dienstverlenende vereniging Veneco machtiging tot onteigening met toepassing van de spoedprocedure wordt verleend van onroerende goederen gelegen in Knesselare voor de realisatie van het bedrijventerrein “Moerakker”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 oktober 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frederick Hallein, die loco advocaten Marc D'Hoore en Gregory Vermaercke verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sylvie Kempinaire, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomen

3. Met een op 22 juli 2011 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de c.v.b.a. dienstverlenende vereniging Veneco om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. Volgens het bij het bestreden besluit horende onteigeningsplan is de verzoeker eigenaar van twee gronden, gelegen te Knesselare, kadastraal bekend sectie C, nrs. 755/a en 754/b (innemingen 3 en 4).

Die gronden zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan Eeklo-Aalter, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De verzoeker is zaakvoerder van de b.v.b.a. VC Energy, met maatschappelijke zetel te Deinze, Moerstraat 30, die er een biogasinstallatie uitbaat.

4.2. Het bij besluit van 14 april 2010 van de gemeenteraad van Knesselare definitief vastgestelde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Moerakker’ bestemt de voornoemde gronden tot “zone voor lokaal bedrijventerrein”.

4.3. Bij besluit van 1 juli 2010 keurt de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen het voornoemde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan goed. Het daarbij horende onteigeningsplan wordt evenwel van goedkeuring onthouden om reden dat “het onteigeningsplan niet mee voorlopig werd aangenomen (gemeenteraad van 18 november 2009)” en dat “er formeel niet voldoende wordt gemotiveerd waarom er onteigend dient te worden, dat de reden daartoe niet wordt aangegeven”.

4.4. Op 8 september 2010 beslist de gemeenteraad van Knesselare de dienstverlenende vereniging Veneco “als onteigenende macht en ontwikkelaar” voor te stellen voor het ruimtelijk uitvoeringsplan “Moerakker”.

4.5. Op 12 oktober 2010 beslist de raad van bestuur van de dienstverlenende vereniging Veneco om, ter realisatie van de doelstelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Moerakker”, toepassing te maken van artikel 73 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot

begeleiding van de begroting 2004, haar goedkeuring te hechten aan de voorlopige aanneming van een onteigeningsplan en hierover een openbaar onderzoek te organiseren.

4.6. Tijdens dat openbaar onderzoek dient de verzoeker een bezwaarschrift in.

4.7. Na onderzoek en weerlegging van dit bezwaarschrift hecht de raad van bestuur van de dienstverlenende vereniging Veneco op 7 december 2010 “haar goedkeuring aan de definitieve vaststelling van het onteigeningsplan, opgemaakt overeenkomstig art. 73 van het decreet van 19 december 2003 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, met als doel de ontwikkeling van een lokaal bedrijventerrein en gemeentelijk containerpark”. Tevens beslist de raad van bestuur “tot het aanvragen van de onteigeningsmachtiging en het verwerven van de gronden bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

4.8. Bij het thans bestreden besluit van 13 april 2011 beslist de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, dat de verwerving van de onroerende goederen gelegen in Knesselare met een totale in te nemen oppervlakte en kadastraal bekend zoals vermeld op het bijgevoegde onteigeningsplan, waartoe de dienstverlenende vereniging Veneco heeft besloten op 7 december 2010, tot nut van het algemeen wordt erkend (artikel 1), dat de onmiddellijke inbezitneming van de onroerende goederen, voorkomend op bijgaand plan in kleur aangeduid, volstrekt noodzakelijk is (artikel 2), dat de dienstverlenende vereniging Veneco ertoe wordt gemachtigd om, ter verwezenlijking van de in artikel 1 bedoelde werken, tot onteigening over te gaan, bij toepassing van de wet van 26 juli 1962, en dat de rechtspleging bij dringende omstandigheden, bedoeld bij artikel 5 van de wet van 26 juli 1962, derhalve op deze onteigening mag worden toegepast (artikel 3).

4.9. Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 april 2011.

4.10. Met een op 29 april 2011 ter post aangetekende brief wordt de verzoeker in kennis gesteld van het bestreden besluit.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. Zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

6.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting door de verzoeker

6.2. In het verzoekschrift zet de verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, uiteen als volgt:

“64. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit betekent voor de verzoekende partij een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel (art. 17, §2 gecoördineerde wetten).

65. Het bestreden besluit maakt het immers mogelijk dat op grond hiervan een gerechtelijk(e) onteigeningsprocedure opgestart zou worden voor de Vrederechter, hetgeen tot het verlies van het eigendomsrecht van de verzoekende partij kan leiden.

Enkel de gevraagde schorsing van het bestreden besluit kan dit verhinderen. Bezwaarlijk zou betwist worden dat het verlies van het recht om van de betrokken gronden het genot te hebben en erover te beschikken op de meest volstreekte wijze (cfr. artikel 544 BW) geen ernstig nadeel zou zijn.

Aangezien de door de Vrederechter bevolen eigendomsoverdracht onomkeerbaar zal zijn, zal het hiermee gepaard gaande nadeel vanzelfsprekend ook definitief zijn.

66. Zoals reeds uiteengezet in het feitenrelaas heeft de verzoekende partij daarenboven reeds concrete initiatieven opgestart voor de realisatie van zijn percelen binnen het RUP ‘Moerakker’ (...).

De vergunningaanvragen kaderen in de verdere ontwikkeling van het bedrijf van de verzoekende partij, zoals uiteengezet in het feitenrelaas, en zijn dan ook noodzakelijk voor het verdere voortbestaan, minstens het verder uitbouwen van een concurrentiële positie, op de betrokken markt.

Het hoeft weinig betoog dat het bestreden besluit een wezenlijke invloed zal hebben op de behandeling van de ingediende vergunningaanvragen, waarbij de vergunningverlenende overheid zich zal verstoppen achter het bestreden besluit om de aanvragen van de verzoekende partij te weigeren.

De verzoekende partij kan dan wel een administratief beroep aantekenen tegen de weigering, maar de kans is niet denkbeeldig dat ook dit beroep afgewezen zal worden (mede) op grond van het bestreden besluit, waardoor de weigering definitief zal zijn, alvorens uw Raad een uitspraak over de grond van deze zaak zal kunnen doen.

67. Het is nu dat de verzoekende partij zijn bedrijf verder wenst te ontwikkelen en zijn plannen moet/wil uitvoeren. De verzoekende partij is nu 36 jaar en hij zal alle verdere plannen mogen opbergen indien er nog jarenlang over de geplande onteigening, waartoe het bestreden besluit machtiging verleent, gediscussieerd moet/zal worden.

De verdere ontwikkelingen dienen dan ook op dit moment te kunnen gerealiseerd worden en niet als de verzoekende partij 50 jaar is”.

Beoordeling

6.3. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State,

bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

6.4. Het thans bestreden besluit heeft enkel de verklaring van openbaar nut voor de verwerving van de betrokken gronden en de machtiging tot onteigening met de mogelijke toepassing van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte tot voorwerp.

De door de verzoeker aangevoerde nadelen vinden hun rechtstreekse oorzaak niet in het bestreden besluit, maar in de onteigening van de betrokken innemingen.

De verzoeker zal evenwel pas uit zijn eigendom worden ontzet wanneer de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan. De vrederechter kan die onteigening pas uitspreken en de provisionele vergoeding slechts bepalen

nadat hij het aangevochten besluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst. De verzoeker zal de wettigheidsbezwaren die hij thans aanvoert, nog kunnen doen gelden voor de vrederechter. Deze zal er uitspraak moeten over doen en, indien zij gegrond worden bevonden, zal het risico van het verlies van zijn eigendom alsnog afgewend kunnen worden. Zonder te moeten nagaan of het aanvangen van de onteigeningsprocedure voor de vrederechter een ernstig nadeel betekent voor de verzoeker, dient alleszins te worden vastgesteld dat de dreiging van het verlies van de betrokken eigendom geen moeilijk te herstellen ernstig karakter heeft in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

6.5. Wat betreft de door de verzoeker zgn. “reeds concreet opgestarte initiatieven voor de realisatie van zijn percelen binnen het RUP ‘Moerakker’”, waarvoor hij enkel verwijst naar drie stedenbouwkundige aanvragen en naar één milieuvergunningsaanvraag (in het “feitenrelaas” vermeldt de verzoeker enkel dat hij in zijn bezwaarschrift heeft “aangegeven dat hij evengoed zelf kan instaan voor de realisatie van het terrein, waarvoor ook de nodige stappen ondernomen werden (...)), dient vooreerst te worden vastgesteld dat, alhoewel voornoemd ruimtelijk uitvoeringsplan door de deputatie reeds werd goedgekeurd op 1 juli 2010, die aanvragen slechts werden ingediend nadat verzoeker, op 2 mei 2011, in kennis werd gesteld van de bestreden onteigeningsmachtiging.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat de milieuvergunningsaanvraag van 13 mei 2011 niet werd ingediend door de verzoeker, doch wel door de b.v.b.a. VC Energy. Diezelfde vaststelling geldt evenzeer voor de twee stedenbouwkundige aanvragen die betrekking hebben op de kadastrale percelen 755/a en 754/b (zijnde de innemingen 3 en 4 vermeld op het onteigeningsplan), respectievelijk, voor het “bouwen van een industrieloods met aanhorigheden” en voor “nieuwbouw industrieloods met aanhorigheden” waarvoor op 23 mei 2011 een ontvangstbewijs werd afgeleverd.

Daarbij dient te worden vastgesteld dat alhoewel, blijkens een evenzeer op 23 mei 2011 gedateerd ontvangstbewijs, de verzoeker ook zelf een aanvraag zou hebben ingediend voor het bekomen van een stedenbouwkundige

vergunning voor “nieuwbouw industrieloods met aanhorigheden” op voornoemde kadastrale percelen, uit de door hem bijgebrachte gegevens, in casu de drie voornoemde ontvangstbewijzen, niet kan worden uitgemaakt wat die aanvragen, in concreto, inhouden en of het hier wel degelijk om inhoudelijk verschillende aanvragen gaat.

In zijn uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stelt verzoeker zelf dat voornoemde “vergunningsaanvragen kaderen in de verdere ontwikkeling van het bedrijf van de verzoekende partij, ..., en dan ook noodzakelijk zijn voor het verdere voortbestaan, minstens het verder uitbouwen van een concurrentiële positie, op de betrokken markt”.

Vermits de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging enkel door de verzoeker in eigen naam werd ingesteld, en niet door de b.v.b.a. VC Energy waarvan hij de zaakvoerder is, kunnen de voornoemde vergunningsaanvragen door de verzoeker niet dienstig worden ingeroepen om aannemelijk te maken dat hijzelf “reeds concrete initiatieven heeft opgestart voor de realisatie van zijn percelen binnen het RUP ‘Moerakker’”.

Die vaststelling geldt eveneens wat betreft het argument van de verzoeker dat hij, gelet op zijn leeftijd, nu en niet na jaren lange discussie, “zijn bedrijf wenst te ontwikkelen en zijn plannen moet/wil uitvoeren”.

6.6. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de c.v.b.a. dienstverlenende vereniging Veneco tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig oktober 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad, wnd. voorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Bovin